

gruppe er steget i samme periode. Ekstraordinært ansatte dækker bl.a. over ledige i aktiveringstilbud og personer i fleksjob.

På det grundlag vælger oppositionen at drage den alt for simple konklusion, at de ordinære stillinger slet og ret er blevet udskiftet med ekstraordinære stillinger. Virkeligheden er mere nuanceret og nærmere et udtryk for, at regeringens politik udviser gode resultater. Lad mig forklare det nærmere med et par eksempler:

For det første har vi som led i den overordnede økonomiske politik prioriteret de borgernære områder i den offentlige sektor. Regeringen ønsker en målrettet vækst kombineret med effektiviseringer. Det indebærer, at ressourcerne kan flyttes fra administration til områder som uddannelse, omsorg og pleje, alt sammen med den målsætning at kombinere en begrænset vækst i de offentlige udgifter med forbedringer i den offentlige service.

Denne strategi har regeringen haft betydelig succes med. Fra august 2003 til august 2004 blev der således ansat mere uddannet og faglært personale i form af eksempelvis pædagoger, sygeplejersker og gymnasie- og folkeskolelærere. Denne prioritering er bl.a. gennemført ved en mindre reduktion i antallet af ikkefaglært personale. Således har der samlet set kun været et beskedent fald i antallet af ordinært beskæftigede i den betragtede periode, men antallet af faglærte offentligt ansatte er som sagt steget.

For det andet har vi videreført arbejdet med førtidspensionen fra 2001, som SF var med til at vedtage. Hovedsigtet med reformen var som bekendt, at flere med varigt nedsat arbejdsevne får mulighed for en plads på arbejdsmarkedet i form af et fleksjob frem for førtidspension. Dette har givet anledning til en væsentlig stigning i antallet af deltagere i fleksjob i den offentlige sektor, herunder i kommunerne. Dermed kan en stor del af stigningen i ekstraordinært ansatte altså henføres til fleksjob. Lad mig i den forbindelse blot tilføje, at der ikke er merbeskæftigelseskrav for fleksjob.

Som det tredje eksempel vil jeg nævne den løntilskudskampagne, som AF gennemførte sidste år. Kampagnen har, som det var hensigten, medført en stigning i antallet af løntilskudsjob i den offentlige og ikke mindst i den private sektor. Når det er sagt, er denne stigning imidlertid blot udtryk for en tilnærmelsesvis tilbagevenden til tidligere års niveau under den forrige regering.

Det får mig til at komme med nogle få overordnede betragtninger i forhold til SF's spørgsmål om regeringens aktiveringspolitik:

Vi har med »Flere i arbejde« fra starten lagt vægt på, at tilbud til de ledige skal være bestemt af, hvilke behov den enkelte ledige har for at få et job, uanset om den pågældende er forsikret ledig eller ikkeforsikret ledig.

Når regeringen har understreget behovet for en mere virksomhedsrettet aktiveringsindsats med især større vægt på at benytte løntilskud, så skyldes det, at vi ønsker, at vejen tilbage til arbejdsmarkedet bliver den kortest mulige, og at de ledige får meningsfyldte aktiveringstilbud. Som jeg tidligere har nævnt, viser en lang række undersøgelser, at aktivering med løntilskud i den private, men også i den offentlige sektor generelt er langt bedre til at få ledige tilbage i ordinær beskæftigelse, end f.eks. uddannelse er.

Kl. 14.50

Dermed siger regeringen ikke, at der ikke skal bruges uddannelsestilbud i beskæftigelsesindsatsen, hvis det er det, der skal til, for at en ledig kan komme i job. Uddannelse udgør faktisk godt 50 pct. af den samlede indsats i AF, når vi ser på antallet af aktiverede helårspersoner, men det er afgørende for mig, og det har jeg gang på gang understreget, at uddannelse af ledige skal være målrettet behovene på arbejdsmarkedet.

Lad mig i den forbindelse pege på, at i de år, hvor Danmark var ramt af stigende ledighed som følge af den svage internationale konjunkturudvikling, iværksatte regeringen en række målrettede supplerende initiativer til uddannelse og opkvalificering af ledige. Det gjorde vi, samtidig med at vi fastholdt principperne fra »Flere i arbejde« om den korteste og mest effektive vej tilbage i job.

Jeg kan bl.a. pege på, at vi har sat ind over for de negative følger af større virksomhedsnedskæringer eller -lukninger, så der kan gives tilbud om målrettet uddannelse ved afskedigelse af medarbejdere, allerede før ledigheden indtræder, altså i opsigelsesperioden.

Vi har afsat ekstra midler til en tidlig uddannelsesindsats i det første ledighedsår, så ledige kan få uddannelse i op til et helt år inden for områder med mangel på arbejdskraft. Det er ikke mindst til gavn for de ufaglærte og kortuddannede.

Vi har afsat ekstra midler til uddannelse af langtidsledige, så kortuddannede dagpenge-modtagere og arbejdsmarkedsparate kontant-